

KÉTSZERES LELKIISMERETES- SÉGGEL!

Irta: **Dr. Karafiáth Jenő**
ny. miniszter, orsz. gyűl. képviselő.

Szinte álomnak tűnik fel, hogy az egyes külföldi államok milyen hatalmas összeget fordítanak a nagygyakorlatok céljaira, — tulajdonképpen a nagygyakorlatok mutatják meg a hadsereg átütőképességét és használhatóságának mértékét — nekünk, alig jut valami erre a célra, mert hiszen a rendelkezésre álló keret a legelembb katonai kiképzés céljaira és megoldásra is alig elegendő.

Szinte álomnak tűnik fel, hogy külföldön milyen bőkezűség nyilvánul meg e tekintetben. A legtöbb állam hadseregének még télen is van módja fegyvergyakorlatokat tartani, nálunk pedig még a nyári gyakorlatokra sem telik. Költségvetésünk az alap kiképzés céljaira és megoldására szükséges előirányzatot is tökéletesen kimeríti. Anglia az elmúlt esztendőben, a nagygyakorlatok céljaira 120-140.000 fontot (2'4—2'8 millió pengőt) áldozott. Ennél is többet áldozott Olaszország, 37 millió lírát, tehát 121'3 millió pengőt, Cseh-Tót-ország 89'3 millió csehekronát, vagyis 122'3 millió pengőt, Franciaország pedig 66'7 millió frankot, vagyis 151'3 millió P-t.

Az államok fegyverkezési láza azonban nemcsak a modern harci eszközök gyarapításában és a harcikésztség tökéletesítésében nyilvánult meg, hanem a fegyverben tartott haderő létszámában is. Ez az elgondolás készítette a nemzeteket a tényleges szolgálati idő meghosszabítására. Franciaország éppen a legutóbbi időkben, 1935 április elsejétől kezdődően az egy éves általános védkötelezettségi időt másfél évre és 1939-ig bezáróan a később bevonulók idejét pedig két esztendőre emelte fel. Cseh-Tótországban 1934 decemberében a 14 hónapi szolgálati időt ugyancsak két esztendőre emelték fel.

Ezekkel a radikális eszközökkel, eme hatalmas arányú költségekkel szemben áll a mi 38'8 millió pengőnk, amit a honvédelmi miniszteri tárca keretében dologi kiadásokra fordíthatunk. Ezek az elszédítő és a mi polgári lelki nyugalmunkat szinte fenyegető számok, amelyek a szabad külföld költségvetéseiből merednek felénk intő jelként kell, hogy figyelmeztessenek bennünket arra, hogy szálljunk magunkba és mindent kövessünk el abban a tekintetben, hogy kötelelességeinket kétszeres lelkiismeretességgel teljesítsük. Hiába vagyunk nemzeti értékeink tudatában, hiába hirdetjük a tulerővel szemben, hogy kevesen is elegendők vagyunk a dicsőségre: a korszerű kíváncsokkal számolunk és honvédségünket állandóan tökéletesíteniünk kell!

Le Bon írja valahol, hogy az élők lelkeit a holtak lelkei formál-

Bányász tradíciók.

Valamint egy nemzet csak úgy tud fejlődni, erősödni, ha hű marad ősei hagyományaihoz, ép úgy az egyes közületek is csak akkor tudnak kiváltani tekintélyt és tiszteletet maguk iránt, ha meg tudják őrizni az ősök szokásait s azokat a baladó kor szellemébe beiktatva szeretettel melegengetik, ápolják s utódaiknak továbbadják. A bányászat, mint őstermelő foglalkozás, minden írott emberi följegyzésnél régibb, a kőkori emlékekig nyúlik vissza s fejlődése — mondhatnám — azonos az emberi művelődés fejlődésével. Mi sem természetesebb, hogy rengeteg hagyománnyal bővelkedik nemcsak a szorosan vett bányaműveléssel kapcsolatban, hanem művelőinek különleges, másoktól elütő szokásaiban is. Mint a kulturáknak mindenkor ajándékozója, átlátva munkájának fontosságát, büszke volt hivatására, mely büszkeséget külsőségekben is igyekezett érvényre juttatni. Keresztelő, temetés, lakodalom, szórakozás, mind-mind a foglalkozás jellegét emelte ki s öltözködésében a formaruhához ragaszkodott, hogy hivatásában ezáltal is minél nagyobb tekintélyt vívjon ki. Asszonyától is megkövetelte, hogy öltözködésében ennek a tekintélynek méltó képviselője legyen s különüljék ki a többi asszonyainál. Nehéz és veszélyes munkáját nemcsak a bányászati tevékenység, hanem az azal az erős hittel, hogy az Isten vele van. Mély vallási buzgalom jellemzi, hogy az istentiszteleteken lehetőleg testületileg jelenik meg, a szertartásokban közreműködött, hogy azok fényét emelje. A bajtársi szeretet és összetartás mintaképe volt, miről leginkább tanuskodnak azok a bányászlegendák és szépséges bányászdalok, melyek még itt-ott, az öregbányászjakon fel-felcsillannak.

Három évtizeddel ezelőtt még az itteni bányatepeken is elég sűrűn csillogott a kettős kalapács tiszteletet kiváltó fénye a bányakabátokon, ingeken és sapkákon, felhangzottak a vig és melankolikus bányászdalok a bányászmuláságokon s minden munkakezdetkor ájtatos lélekkel felszálltak a Mindenhatóhoz a bányászimák. Lassan-lassan azonban halványodott mindez s a borzalmas világosság és a dekadens kormindent elsöpítő kollektívizmusa a többi „modern” izmusokkal és áramlatokkal karöltve, észrevétlenül elsöpörte az összes tradíciókat, hogy minél tisztább helyet adjon az elproletarizációnak.

Ezt a fájdalmas reminiscenciát az, a lelket átjáró fény sugar váltotta ki belőlem, mellyel most, Szent István ünnepén találkoztam a kisterenyi bányásznapon, amikor az ottani bányatelep tisztviselői, altisztjei és munkásai, *közöltük szándékukat formaruhában*, felvonultak a templom előtt állított tábori oltárhoz, hogy méltóképpen áldozzanak első dicső királyunk áldott emlékének. Mintha gyermekkorom színes képeinek egyike elevenedett volna fel előttem, melyeket a felvidéki ősi bányaváros tradícióiból hiven megöriztem. Lelkem felujjongott örömeiben, amikor láttam, hogy bölcs vezetéssel, jóakarattal, egy kis fáradsággal és áldozattal még visszahozhatók az ősi hagyományok, melyek a bányászt és nehézhivatását visszaemelik arra a piedesztálra, ahol akkor állott, amikor még „mente el malleo”, (ésszel és kalapáccsal) ősi jelszavával végzett munkája és társadalmi tekintélye révén a kultúra hordozójaként és az emberiség fejlődésének közvetlen uttörőjeként ismerték és tisztelték.

(—ány.)

Harangszentelés Somoskőben.

Mélyseges vallásos érzésének és magyar gondolkodásának gyönyörű megvilágosodásaként, lélekemelő ünnep keretében tartotta meg Somoskő község róm. kat. lakossága 1936. évi augusztus hó 25-én Nagy-Boldog Asszony ünnepén harangszentelését. A gyászos trianoni határ mentén fekvő község ünnepi díszbe öltözött s valami fenséges misztikus érzés fogta el, midőn a szegény anyagai sorsban élő lakosság áldozatkészsége és a jószívű adakozók támogatásával valóra vált álma, s felállíthatta a trianoni határ metén egyetlen harangját, hogy annak áhítatos hangja közelebb hozza őket a nagy Mindenhatóhoz s figyelmeztesse őket mindenkor a vallásos és hazafias köteleességeikre.

Már kora reggel talpon volt egész Somoskő és Somoskőújfalú népe s lelkes izgatottsággal gyülekezett a ficánkoló lovakon ülő bandérium, a pompás látványt nyújtó magyar ruhás lányok nagy csoportja, a falu leventéi Vadász Gyula levente főiskolai vezetésével a róm. kat. plébánia udvarán, hogy onnan példás rendben vonuljanak az új harangért.

Sokszor visszatér emlékezetembe Kaulbach híres német festő berlini falfestményének az a megárazó jelenete, amelyben a katalami sikon az elhalt hunok és nyugati gótok lelkei, három nappal a véres ütközet után is folytatják még egymás ellen ádáz küzdelmüket. Nekem az az érzésem, hogy a magyar végeken, a messze idegen harcmezőkön, a nemzeti be-

A gyönyörűen megrendezett körmenetben résztvevő mindkét falu intelligenciája, a hivatalok vezetői s a felállított d'adalkapunáthaladva a temetőben felállított oltár mellett Horváth Gyula esp. plébános több ezer hívő jelenlétében tartott tábori mise alatt szállt a hívők ájtatos imája a magyarok Istenéhez, kérve egy boldogabb, szebb, magyar jövődőt eljövételét.

Horváth Gyula esp. plébános a töle megszokott mély vallási igazságokkal gazdag lelkes beszédében figyelmeztette a hívők ezreit ezen gyönyörű ünnep nagyszerűségére, különösen kiemelve, hogy minden alkalommal, amikor kis harangjuk ezüstcsengésű szava meg szólal jusszon eszükbe a jó Isten iránti szeretet külső megnyilatkozásaként a kötelező ima elmondása, mert nélkülül igaz katolikus embert elképzelni sem lehet. Ma amikor a világ minden tájéről csak borzalmas ercsköltelenségről, vallástalanságról és embermészárlásról hallunk, akkor jusszon eszébe minden vallásos gondolkodású, becsületes, családját és hazáját szerető magyarnak, hogy az a sok csapás, amely a földön élő

embereket sújtja, Isten büntetése, mert az emberiség letért a krisztusi szeretet magaslatos útjáról s Isten parancsait be nem tartva, az önzés, az anyagiasság, az erkölcstelenség országokat és népeket elpusztító téves eszméknek bódol. Isten és hazaszeretet nélkül nincs élet csak romlás és pusztulás. Szomorú példa erre az orosz s mexikói s most a spanyol vörösrulom háborzongató vad kegyetlenséggel végrehajtott embermészárlásai, ahol a tömeg-szenvedély már határt nem ismer s örjítő kegyetlenséggel százezreket gyilkolja le honfitársait, csak azért, mert nem ismerik el tévtanait s bűn kitarának nemzeti és vallási meggyőződésük mellett.

De juttassa eszébe a harang szava minden hívő léleknek a halál közelségét is, mert ez a földi élet csak átmenet az örök és boldogabb hazába, ahová nem viheti senki kincseit és gazdagságát, hogy ezzel törlessze, vagy tegye jóvá bűnös földi életét, mert az igazságos menyeyi Bíró a lélek tisztasága, vallásossága és erkölcsös élete után fogja ítéletét kimondani, amikor a jók az örök boldogságot, a gonoszok pedig a megérdemelt büntetést fogják elnyerni.

De legyen ez a kis harang szava, a gyűlölet és hazugságon felépült trianoni határ következtében elszakított magyar testvéreinknek vigasztaló szava is, bátorítsa és lelkesítse őket a további kitarásra. Éltesse bennük a reményt, hogy a magyar igazságnak diadalra kell jutni s a magyar feltámadás már nem várhat sokáig, mert Isten él, s az igazságnak győzni kell!

Az ezekre menő ájtatos hívők mély figyelemmel hallgatták a fenséges gondolatokkal telt beszédet s átszellemült lélekkel küldte bugó imáját a jó Istenhez, hogy vegye le rólunk szegény meggyalázott magyarokról büntető kezét, s hozza el a szebb és boldogabb magyar jövődőt.

A harangszentelési ünnep befejezése után a község díszbédet adott, ahol az első szónoklatot Horváth Gyula esp. plébános tartotta. Beszédében megköszönte Ferenc István róm. kat. plébánosnak azt az agilis munkát, amit rövid somoskőújfalusi tartózkodása alatt egyházának és hiveinek érdekében kifejt. A további kitaró munkára hívta fel őt, mert minden egyháza érdekében tett munkájával Istennek tetsző cselekedetet hajtott végre.

Majd megköszönte a hiveknek lelkes támogatását, mert csak a közös megértő munka hozhatja meg a nehéz anyagi áldozatok gyümölcsét.

Utána Ferenc István plébános köszönte meg a meleg szavakat s az őt jellemző szerénységgel a munka sikerét hiveire hárította, akiknek segítségével eredményes munkát végezni nem tudna. Külön köszönetet mondott Oszvárt Lipót Somoskő község bírájának, aki fáradságot nem ismerő munkát fejtett ki a harang felállítására és a harangszentelési ünnep sikere érdekében. A harang megvételéhez nagyobb adományokat adtak: a somoskői hives gyűjtés után, somoskői Somoskő János gyárigazgató, Rima Salgóbanya, A Salgói Oltár Egylet, a Salgói Bazaltbánya R. T.

A közeledő több felszólalás hangzott el s az a legjobb hangulatban a késő délutáni órákban ért véget egy felejthetetlen nap kedves emlékével, bizonyosságot téve arról, hogy a magyar szivek-

lelkeit!

Valahogy úgy érzem, hogy ezzel az elkészített, átforgató munkával, a mi hőseink lelkei a mi legféltettebb nemzeti intézményeink rajongó szeretetében és az értük való áldozatkészségben, megbontathatlan egységben kovácsolták össze a turáni magyarságnak, fájdalom, széthúzásra, egyébként, annyira hajlamos erőit!

ben ma is él az igazi vallásosság és hazaszeretet soba ki nem alvó lángja, s dacára megcsontításunk következtében beállott nemzeti szegénységünknek, mégis készséggel adakozik mindenkor Istennek és hazájának, mert csak akkor remélheti sorsának jobbrafordulását, ha hű marad Istenéhez és hazájához!

Hírek és különféle

Egyházkerületi közgyűlés városunkban. A Dunáninneni evangélikus egyházkerület szeptember 2, 3-án Salgótarjánban tartja meg ezévi ülésezését és 4-én évi rendes közgyűlését dr. Sztranyavszky Sándor egyházkerületi felügyelő és dr. Kovács Sándor püspök elnökle alatt az evangélikus egyház kulturházában. — 3-án este 6 órakor a templomban Gusztáv Adolf Gyáminvárosi istentisztelet lesz, amelynek keretében D. Kovács Sándor püspök az első lelkesztéssel fogja végezni, amire az érdeklődők figyelmét ezután is felhívja az egyház elnöksége.

Meghívó. A Rimamurány Salgótarján Vasmű Részvénytársaság salgói köszönbányájának alkalmazottai a világháborúban elesett 25 bős bajtársuk emlékére Salgótarjánban országgyűlési emlékművet állítottak. — Az emlékmű ünnepélyes leleplezését 1936 évi szeptember hó 6-án tartják meg. Az ünnepély sorrendje: 1. Tábori mise, fél 10 órai kezdettel. 2. Az új bányászszázló megszentelése. 3. Az emlékmű leleplezése. Az ünnepély után társas ebéd lesz. Egy teríték Ára 2.40 P. Vonatok indulása az acélgyár salgói kapujától 17 és 8 órakor. Salgótarjánról vissza 17 és 18 órakor. Akik az ebédre résztvenni s vonatot igénybevenni szándékoznak, szíveskedjen ezen szándékukat f. évi augusztus hó 27-ig a Salgótarján Bányagondnokságnak bejelenteni, hogy az ebédre és vasúti jegyekről gondoskodni lehessen.

Új orvos Salgótarjánban. Dr. Kemény Imre gyermekgyógyász szakorvos, volt léipigyi kórházi assistens, a Bpesti Fehér Kereszt és Madarász uccai gyermekkorház volt orvosa, rendelőjét Fő-u. 36. szám alatt, Tóth Gyula-féle házban (Városháza mellett) nyitotta meg. Rendel 8—10-ig és 2—5-ig. Telefon 162.

Meghívó. „Pásztor és vidék” ipartestülete „fennállásának 50 éves jubileumát az ipartestületi Székház helyiségében, 1936. augusztus 30-án diszközgyűlés keretében ünnepi meg Jubileumi ünnepségünkre a társtestületeket, iparostársainkat és barátainkat szeretettel meghívja és szívesen látja az Elnökség.

Sok gyermekes anyák ünneplése.

Szent István napján d. e. 11 órakor a városháza virágdiszes tanácstermében nyolc megviselt külsejű, de kedves arcu magyar anya gyűlt össze, hogy a társadalom néhány megértő tagjának jelenlétében és jóvótól részesei lehessenek annak a felemelő elismerésnek, amit áldozatos, sokszor gyötört kinokkal és aggodásokkal teli életükkel kiérdemeltek.

Meghatódva ültek egymásmellé az édesanyák, akik közül egyik-másik gyermekét is elhozta.

Horváth László h. polgármester nyitotta meg a kedves ünnepséget, majd Gábor cigányzenekara a Hiszekegyet játszotta el, amit megilletődéssel hallgatott a közönség. — Ezután Horváth Károlyné üdvözölte a 10—12 gyermekes anyákat, akiknek magasztos anyai hivatására és áldozatosságára zengő magyar nyelvünk legszebb szavaival és a legszebb gondolatokkal mutatott rá. Szívbemutató igazságokat mondott s a sokgyermekes anyák könnye megeredt s ez a könny a boldogság és büszke önértettségnek doku mentuma volt. — Csonka Klára el. isk. tanuló Az Édesanya című költeményben becézó szeretettel köszöntö meg az anyai

áldozatosságot. — Magyar irredenta nótákat játszott ezután Gábor cigányzenekara, amely a ... Szép vagy, gyönyörű vagy Magyarország örökszép melódiájával könnyeket fakasztott az ünnepet ülő közönség szemeiből. — Az Anyaszív c. drámai hatású költeményt szavalta el ezután Figus Arisztid el. isk. tanuló. Tiszta, érces hangú, bátor előadásban mondta el a kis tanuló az anyaszívnek különféle stációit egészen a meghasadásig. — Dr. Vilmon Gyula tisztiorvos szolt ezután az ő közismert ékes szavával a megjelenetekhez. Az anyasorsok nehézségét, nagy nemzeti értékét, mindent pótló határtalan önfeláldozását ecsetelte megható szavakkal, melyeknek elhangzása után dr. Förster Kálmán MANSZ elnök osztotta ki kedves szavak kíséretében a jutalmakat és érmeiket a következő sokgyermekes anyáknak: Balogh Sándorné, Viskárdi Gyuláné, Huszár Józsefné, Koperla Mártonné, Gyebnár Józsefné, Kuusz Jánosné, Lukács Ferencné és Balogh Pálnénak, akik könnyezve vették át az ajándékokat. — Gábor cigányzenekara a Himnusz szal fejezte be a kedves és felejthetetlen ünnepséget.

Le kell vonni a tanulságot.

Lehet-e ezt a nemzetet úgy kezelni, amint ezt a véellenül felülmáródottak eddig tették olyan nációk kedvéért, amelyeket csak árulás, csak hatalmas barátnak kegye és a nagy összeomlás utáni zavarosban halászás juttatott bocskoros jelentéktelenségükből hatalmi pozícióba. Ez a gondolat szerte a nagy világban igen sok koponyában felmerülhetett akkor, amikor az igazságtalanul megcsontított, nyomorúságba döntött magyar hazafiai az olimpiai mérkőzések során nemzetünket a harmadik sorba állították a világ nemzetek között.

Milyen egyszerű és felemelő dolog: amikor egyetlen küzdelenben mérkőzünk, akkor megelőzünk olyan hatalmas nemzeteket is, mint az angol, francia, olasz és messze magunk mögött hagyjuk a többi. És milyen elszomorító, hogy amikor egyetlenlőten fegyverekkel harcoltak ellenünk, amikor guzbakötözöttek, fegyvereinkről megfosztottak voltunk és itt benn is egy rothadt felforgató, idegen eszméktől megmértelvezett társaságtól is

támogatva rák ronthattak a hullarablók, akkor utolsóbbá tették bennünket minden valamirevaló népnel; akkor fölünk helyezették oláh, récot, csehet. Hol vannak most ezek a nációk, amelyek nem akartak megelégedni már azzal se, hogy három és fél millió magyart és többmillió, hozzájuk hű nemzetiséget uralmuk alá kergettek és az egész magyar nemzet eltorlósáról és beolvastásáról ábrándoztak? Hol vannak ezek a „győztesek”, ezek a „nagy” nemzetek?

Az utolsó sorban kullognak, vagy egyáltalán sehoh sincsenek akkor, amikor a nemzetek egyetlen küzdelenben kell megmutatni az erőt, ügyességet, tehetséget, tudást. Hogy nekik mennyire fájnak a világraszóló magyar győzelmek, azt elárulják azzal, hogy igyekeznek agyonhatalmítani azt a világszerte nagy feltűnést keltő hírt, hogy Magyarország a harmadik helyezést nyerte el a világvversenyben.

A nemzet hálás azoknak a fiainak, akik egyszerű teljesítményeikkel az egész világ figyelmét felhívták a magyarság ki-

váló tulajdonságaira és — reméljük — felkeltették a világ szunnyadó lelkiismeretét abban az irányban is, hogy a Magyarországgal történt igazságtalanság nem maradhat jóvátétel nélkül. Egyben a közönség él kishitűket is meggyőzték arról, hogy ez a nép, amely elesettségében ilyenre képes, nem pusztulhat el és nem tűnhet le a történelem lapjairól soha.

Amennyire a világ közvéleményének és hatalmasainak le kell vonni az olimpiai magyar győzelmek tanulságait, ugyanannyira nekünk sem szabad elmenni mellettük anélkül, hogy bizonyos konzekvenciákat levonjunk. Összintén szólva, bennünk is meglepett és elcsodálva, bár ismerjük és értékeljük saját fajtánk ősi erejét. Mindez azt bizonyítja, hogy súlyos helyzetben, kis lehetőségek és szegényes eszközök mellett is nagyszerű eredményeket tud elérni a magyar akarat. Ismerjük azokat a szomorú adatokat, amelyek a háború utáni nyomor következményeképpen a magyarság fizikai erejének gyengülésére mutatnak. És ilyen körülmények között értük el mégis ezt a világsikeret, amely arra is figyelmeztet bennünket, hogy mindent el kell követnünk ennek az alapjában véve pompás emberanyagoknak a megerősítésére az egészségügyi, szociális, kereseti viszonyok javításával is.

Isten és ember előtt világosan áll, hogy ez a nemzet megérdemli, hogy a sorvasztó nyomorúságból kiemeltesse, iljusága letehesse végre a vállán cipelt súlyos keresztet és a sok nélkülözés után jobb táplálkozáshoz, egészségesebb életkörülményekhez, megfelelő álláshoz és családalapítási lehetőséghez jusson. Ezt nemcsak a győztes olimpiakonokra értjük, akik közt, sajnos, szintén vannak állástalanok, vagy silány kis állásban lévők, hanem az egész nemzetekre, amelyből ők kiemelkedtek. A magyar fajta erejének és kulturájának fokozása egyuttal biztosítja nemzeti életünk fejlődésének és igazságkereső harcunk sikerének. Örülünk, hogy e kérdés fontosságának felismerésével Kozma Miklós belügyminiszter tárcája keretében az egészségügyi viszonyok megjavítását, a magyarság életkörülményeinek javítását tartja legfontosabb feladatának és ebben az irányban már eddig is jelentős intézkedéseket tett és még többet készít elő. Mivel a nemzet alapja a család, elsősorban a családot kell védeni, ha a nemzetet védeni akarjuk. Államnak és társadalomnak együttes erővel mindent el kell követnie, hogy a nemzet ereje mindenféle vonatkozásban fokozódjék és lehetővé tegye, hogy éppen úgy elkövetkezhessen a magyarság igazságkereső nagy harcának diadala, mint ahogyan elkövetkeztek világra szóló győzelmek a nemzetek olimpiai mérkőzésén.

„A MUNKA” TÁRCÁJA

Birkózás.

Írta: Kisigmándy Géza.

Hegyi Pista már három éves korában gondot okozott az édesapjának, mert úgy földhöz teremtette az egyik kis bérsgereket, hogy kimarjult a bokája. A nagybajusz és még nagyobb tekintélyű intéző ur csak úgy tudta elsimítani az ügyet, hogy fájdalomdíjképpen egy négyhónapos malacot adott Hajdu János bérsgereknek, aki erre egészen megnyugodott és különös tisztelettel emelte meg fakult, zsíros kalapiját a kis vasgyuró előtt.

Hegyi Pista így nevelkedett erőben és tudományban a tanyai iskola agyonfaragott, bicegő-nyikorgó padjaiban és amikor negyedik éve koptatta a tanító idegeit, akkora volt a tekintélye, hogy még az ismétlő iskolás kamaszkodó legények is megüvegltek. Nem az apja miatt, hanem a fíu ereje és ügyessége kényszerítette ki ezt a megtiszteltetést.

A barátok gimnáziumában megint csak sok kellemetlen percet szerzett Pista azoknak a társainak, akik valamiképpen kivívták ellenszenvét és haragját. Hirtelesen harag, kirobbanó erejű, tömzsi legényke vált belőle és a főtisztelendő tanár urak csak azért hunytak szemet sorozatos szabálytalanságai miatt, mert az ezre is éppen olyan erős, rugalmas, sohasse fáradó és mindenre fogékony volt, akár szobrász vésőjére kívánczó teste.

Az intéző ur bajuszában akkor már egyre sokasodtak az évek szapora mulását jelző fehér erek, amikor Pista elérkezett élete forduló pontjához. Érettségi után odaállt az apja elé, szép szerényen

kijelentette, hogy ügyvéd akar lenni.

— Segítsen rá az Isten, édes fiam — mondta a nagy darab nyitlankintű ember, — csak annyit a lelkekre kötök, hogy letöröm a derekadat, ha a birkózás miatt még egyszer bajom lesz veled.

Pista barátunk angyali ártatlanságot színlelő arccal elmosolyodott.

— Hát ha megátadnák édesapám? — kérdezte sokat jelentő hangsúllyal.

— Én sem voltam sohasem hajlékony nádszál. Követ sem kellett a zsembembe tennem, hogy el ne fújjon a szél, de még itt kinn a tanyák között sem kerelkedett valakinek, hogy összeakaszkodjék velem. Nekem nem volt senkivel se ilyen nézeteltérésem, pedig kenyerem javát már megvettem.

Pista sokáig hallgatott. Nézte az édesapja dus bajusz alól kitóduló bodor szivarfüstöt. Talán bántotta a dohány illata, mert kissé elfordította a fejét és inkább csak úgy magának bökölte ki a szót, mint amikor az ember lelke annyira tele van, hogy észrevétlenül csordul ki belőle szó alakjában a gondolat.

— Hát mit csináljak akkor, amikor úgy érzem, hogy nem bírok az erőmmel? Ha látok az utcán egy nálam nagyobb és vállasabb embert, az a gondolat villan át az agyamon, hogy vajjon le tudnám-e fektetni két vállra?

Az öregebbik Hegyi István értelmetlenül hallgatta. Megcsóválta tiszteségben megöszült fejét, de lenyelte utolsó gondolatát, ami a nyelve hegyére tódult. A fia észre se vette. Folytatta szép csendesen.

— Én ma még aszerint osztályozom a magamkorabeli férfit, hogy mekkora a testi ereje és ügyessége. A világháború utáni idő nem a tunya tespedés, vagy

könyvmolyszerű betűragás kora. Aki meg akarja állni a helyét, annak testiekben és szellemiekben egyaránt legénynek kell lennie a talpán.

Az öregebbik Hegyi nagyott szipantott a vastag szivarból, kifújta a füstöt és mire eloszlott a levegőben a kékes felhő, lecsillapodott első indulata is.

— Rendben van fiam. Elismerem minden szavadat. Bár mi is, az én kortársaim is így gondolkodtak volna. Akkor nem jut oda szegény hazánk, ahol ma vagyunk. Hanem — megnyomta a szót és keményen patlogott ki az ajkán a szigorú parancs — még egyszer a lelkedre kötöm, hogy ne fitogtasd testi erődet, mert a szellemileg képzett és emelkedetten gondolkodó magyar urnak éppen az a sajátos jellemvonása, hogy mindig megmarad szellemének és még akkor se kérkedik, ha testi erejével nála külön legényt gyűrt le. Nevelésed, iskolázottságod és családi hagyományaid egyaránt arra tanítanak, sőt köteleznek hogy ne kövess el olyan ostobaságokat, mint amilyeneket már három éves korodban bemutattál azzal a bokaficamitással. Én, az apád töröm le a derekadat, ha még egyszer földhöz vágsz valakit.

Ez ellen nem volt apelláta. Az öregebbik Hegyi István megszokta hosszú gazdálkodása során, hogy szavát parancsnak tartásák. A fia ismerte a természetét. Nem ellenkezett vele.

Talán már mind a ketten elfelejtették ezt a beszélgetést, amikor november elején az öregebbik Hegyi Istvánnak valami gazdasági ügy miatt fel kellett mennie a fővárosba. Felkereste a fiát, aki felkötött karral nyögött az ágyban. Már az előszobába hallotta, hogy valami baja lehet. De a fíu titkolni akarta fáj-

dalmát és még mosolygott is, amikor az apja aggodva hajolt föléje.

— Rosszul estem, megrándult a karom. Kicsit meg is dagadt. De semmi az egész. Reggelre kutyabajom.

Az öreg leült az ágy mellé és nagyot hallgattak.

— Nem mondtam, hogy leütöm a derekadat, ha még egyszer belekötösz valakibe, — dobálta ki fojtott indulatát.

— Nem kötöttem én bele senkibe se — ellenkezett halkan a fíu — a legjobb barátom volt.

— Annál szégyenletesebb! — patlogott az öreg.

Felállt, látszott rajta, hogy el akar menni. Lelkében összeomlott valami. Talán az apai tekintély megcsorbulását nem tudta elviselni.

Már a kilincs után nyult, amikor a fíu ocsudott fel első megrökönyödéséből.

— De édesapám, tréningben birkózás közben történt, a baleset — riadozott a gyerek az ágyban.

Erre már megállt az apja. Meghulámzott a melle. Visszatért a vér az arcába. Kétfelé sodorta deres bajuszát és hosszú nekikészülődés után megszólalt:

— Az más... Hanem édes fiam én egyszer is mindenkorra magtöltöttem neked a birkózást. Hát ennyi neked az apád szava...?

Keserűség csuklott ki a hangjából. Leroskadott a székre. Mellére ejtette a fejét.

A gyerek moccani sem mert az ágyban. Az óra csillogó üveg alá zárt ingája nyesegette az időből a másodperceket, amelyek lassanként egy egész

A Zagyvapálfalvai Evangélikus

Nőegylet augusztus 16-án vasárnap fél napos családi kirándulást rendezett az üvegyár mögötti erdőbe, amelyen úgy a tagok, mint a vendégek várakozáson felüli szép számmal vettek részt. A zenét a vasutas zenekar szolgáltatta, amelynek hangjánál óriási bográcsos gulyás és minden virsli elfogyott, azokkal a tekintélyes mennyiségű süteményekkel egyben, amiket a lelkes nőegyleti tagok összeadtak. Aminek következtében tekintélyes anyagi eredménye is volt a vállalkozásnak, ami a templomépítés javát növeli. Id. Jenőffy Zoltán vezetésével nagyjertűű és eredményes ünnepség volt ez a Nőegyletnek, amelynek a munkájában fáradhatatlanul vették ki a részüket Rozsnyói Jenőné alelnök, Markovics Gusztávné, Návrádi Aladárné, Tuskai Mihályné, Stefanik Jánosné, Bérczi Izsákné, Agócs Dezsőné, Csizsár Gyuláné, Belenyák Jánosné, Gregus Jánosné és a lelkes baglyasaljai asszonyok Kamarás Pálné, Kondorosi Alajosné és az eszme vezetője Donovál Gyuláné. Nagyjelentőségű segítséggel támogatták a Nőegyletet az alkalommal Weiss Arnold főmérnök, aki a világításnak Návrádi Aladár által történt kivezetését megengedte, Jenőffy Zoltán egyházfőfelügyelő, Markovits Gusztáv és még számosan, akiknek támogatásáért ezután is köszönetet mond a Nőegylet vezetősége.

Felvétel a Márta Diákotthon-

ba. A budapesti IX. ker. Liliom u. 13. sz. alatt levő Márta Mátér Diákotthonban megüresedett helyekre, az 1936/37 tanévre szóló felvételi kérvények beadhatók. Pályázhatnak oly szegénysorsú, példás viseletű és jó előmenetelű egyetemi és főiskolai (férfi) hallgatók, kik tanulmányait Budapestben végzik. A szobák 2-6 személyesek. A város közepén az egyetemhez közel fekvő szép kertes Otthonban, hol külön tanuló, társalgó és fogadó szoba, fürdő, zuhanyzó, kávéház és gasztro használata szolgálják a hallgatók kényelmét, a bentlakás díjait. Bővebb felvilágosítást készséggel nyújt postán is (válaszbélyeg mellékelendő) az Otthon igazgatója.

Urinothton Budapest, Szondy u. 23 III. 19.

Szeptembertől havi hatvan (napi három) pengő teljes, kitűnő ellátás Diáklányoknak kedvezmény.

óravá sokasodtak. Ki tudná megmondani, milyen gondolatok cikáztak az öreg lelkeken.

— Igérd meg — lihegte, mintha nagy küzdelem árán született volna meg az elhatározása, — hogy nem birkózol többet... Térj át a vívásra, evezésre, vagy valami másra, csak ezt a birkózást hagyd...

Nagyot lélekezett. De még mielőtt megkaphatta volna a választ, áttért más tárgyra. Felt, hogy a fia meglagadja kérese teljesítését.

Igy ballagott el három esztendő a fejük felett. A jogászgyerek egyre szélesebb vállú és nyugodtabb tekintetű lett. De a birkózásról egyik se beszélt. Még a mimozalelkű édes anyja se vette észre a lappangó tiltkot, amit azonban az ura már sejtített, mert egyre többen böngezték az újság sportrovátát.

Péter-Pálkor Pista bejelentette, hogy kimegy két hétre az olimpiai játékokra. Megnézi, mi lesz a legérdekesebb — mondta az édesanyjának. Az apja úgy tette, mintha nem érdekelte volna. Azután, amikor megkezdődtek a birkózó versenyek, alig tudott megvárni a rádiótól.

— Édesem, mondta egy csendes este a melléte üldögélő feleségének — én eltitkoltam előtled valamit...

— Most beállítom a rádiót — sugarta az asszony boldogan, mert így elfordíthatja az arcát — majd azután.

Az olimpiai játékok izgatott levegője, kőhegyre menő küzdelmeinek zihálása csapott ki a hangszóróból.

Idősebb Hegyi István és a felesége csak hallgatta a szopora szavakat és akkor öntötte el szemüket a könny, amikor felszattant a diadalmos huj-huj-haj! Majd világgárepült a hír: Hegyi István olimpiai bajnokságot nyert Magyarországnak.

— Ezt akartad nekem elmondani? — szakadozott ki az asszony ajkán a könnyei között. — Én mindig tudtam, hogy versenyez. Most is neheztelsz rá?

Nem töröm le a derekát — büszkélkedett az öregebbik Hegyi István, miközben csörgedezett két szeméből a könny.

Florisztikai adatok Salgótarján és környéke ismeretéhez.

Irta: Dr. Dornay Béla.

(Folytatás.)

XII. Bárnai Nagykő: *Asplenium septentrionale* (925 V. 24.), *Cistopteris fragilis*, *Cordaminopsis arenaria*, *Cotoneaster integerrimus* Med., *Asperula glauca*, *Stachys recta*, *Veronica prostrata*, *Lithospermum purpureo-coeruleum*, *Viscaria vulgaris*.

Mindezek az eddig meghatározott növények természetesen csak elenyésző csekély részét teszik Salgótarján növényzetének. Remélhetőleg talán nyílik még alkalom egyszer a teljes flóra-katalógus összeállítására is?

Annál inkább megvan erre a remény, minthogy végre már a botanikusaink is felfedezték az eddig szinte ismeretlen Salgótarjáni, amennyiben az idén, egyszerre két kiváló magyar botanikus is meglátogatta és részben be is járta, növénygyűjtés és florisztikai tanulmányok elvégzése céljából, városunk szép környékét. Nevezetesen Berei Soó Rezső dr., a debreceni gr. Tisza István tud. egyetem botanikus professzora, a kiváló növényzociológus, akit 1936 pünkösdjén (máj. 30, 31. és jun. 1.) kala-uzoltam a lörnyéken asszisztensével együtt (kitűnő központul szolgálva most is a pompás Salgó-Menedékház!) Majd dr. Boros Ádám, bpesti egyetemi m. tanár járt itt nálunk június közepén, akit a Pécskőn volt alkalmam, vagy tíz évi várakozás után kala-uzolhatni. Mindkét nevezett barátom nagyobb florisztikai művön dolgozik. Így B. Soó Rezső a nagy mátrai munkájába olvasztja bele vidékünk flóráját; míg Boros Ádám magyar növényföldrajzi művéhez gyűjtött vidékünkön adatokat. Mindkét munka nemcsak a magyar botanikai irodalomnak lesz dísz, de egyúttal Salgótarján kulturhistoriájában is jelentős értéket fog képviselni!

Salgótarján és vidéke flórájáról szólva, befejezőül el nem mulasztatom, hogy meg ne emlékezzem szép erdeiről és erdősítéséről! A Salgótarjáni Köszönbánya R. T. tulajdonát levő erdőben a vízmosás kopár területeket a zagyvára lakos Kuncze főerdész — aki 1875-től 1911-ig szolgált a Társulatnál — kezdte szakszerűen beerdősíteni. A római erdőréz fásítását akáccal, erdei fenyővel, szórványosan vörös és fekete fenyővel, 1877—78-ban foganatosította, a Budavölgyben előforduló égeres és helyenkint zárt erdőrézeket alkotó cseres erdőrézek kiegészítésével.

Az inaszoói erdőségekben már előbb, 1876—77-ben elkezdte a fásítást s itt is szintén erdei fenyőt, akácot, szórványosan és úgy látszik csak kísérletképpen, simafenyőt (*Pinus strobus*), luc-, fekete- és vörös fenyőt (*lucfenyő* Rudolfin) ültetett. Ezek a Kunczetől létesített erdőkultúrát kiegészítették a jobb erdőkultúrát már díszlett cseres sarjardókat, amelyekben bükk, nyír, nyár, gyertyán (gyurtyános!) és tölgy is előfordult.

A nógrádi (salgótarjáni) szénmeden-

ce bölcsőjének, az inaszoói üzemek megszűnésekor az ottani remek fekvésű, népes bányatelepet 1909—10—11-ben lebontották és a telep helyét, valamint a mellette elterülő burgonyaföldeket is (ahol a kápolna van) 1912—13-ban a Társulat saját csemetekertjében nevelt akác-csemetékkel ültette be és így ma már szép rudaserdő díszlik az egykor virágzó, de rég lebontott bányatelep és az azt környező szántóföldek helyén.

Az erdősítés terén uttörő munkát végző Kuncze főerdész (aki a nagy zagyvai gyümölcsöst is, főleg Sándor cár-almafajokkal bővítette) 1911-ben távozott; utódja Fábry Alajos okl. erdőmérnök, tursulati igazgató lett, aki szintén kiváló szakember volt és így folytatta elődje dicséretes munkáját. A kitermelt erdőrézeket ő, az említett fenyő-féléken kívül, kőris, juhar és hárs-csemetékkel ültette be szórványosan.

Fábry 1926-ban vonult nyugalomba; utódja a ma is működő Dufek Pál erdőmérnök, aki az Északmagyarországi Köszönbánya R. T.-gal történt fúzió óta, az egyesült két társulati erdő vezetője. Dufek Pál főleg a tölgyerdő barátja és ezért az új erdők mind tölgyvel vannak beültetve, kivéve a vízmosásos helyeket, ahol legjobban az akác virul.

A Karancs, a Salgó, Pécskő, Somlya, azután az acélgár hatalmas erdeiről, végül néhány igen szép és természeti emlékként becsült óriásfájáról talán más alkalommal számolhatok be!

Jegyzet:

1. Kunszt János (1831—1909), a losonci takaré- és hitelbank pénztárosa, Nógrád megye kiváló botanikusa.

2. „A botanikát Silniczy Mihály nevű tanára kedvelte meg vele és e nemes szenvedélye igen sok fontos és hasznos botanikai kutatásra buzdította, melyeknek eredményeit számos értékes tanulmányban közölte, a hazai és német szaklapokban.” Csak magában a „Természet”-ben 45 cikke jelent meg.

3. Botanikai kirándulásainak eredménye az a nagyon értékes Herbarium, mely egész Nógrád-megye flóráját magában foglalja; legbővebb perze szülőföldjének és lakóhelyének, Losoncnak flóráját. Ezt a Herbariumot még életében a kolozsvári egyetemnek adományozta. Allitól az is mentették Szegedre. Bennünket salgótarjániakat főleg az érdekelhet, mert ebben bizonyára több növény is lesz városunk környékéről?

4. Értékes szakember volt K. J., aki a tudományok és művészetek iránt is nagyon érdeklődött, ami annál inkább becsülésre méltó benne, minthogy autodidakta volt. Egyik legjobb barátját tisztelte benne Brassai Sámuel is, aki dedikált fényképpel is megajándékozta Kunsztot. Ez a fénykép, unokájának, Dr. Kunszt Jánosnak, a budapesti Rudas-gyógyfürdő igazgató-főorvosának tulajdonában, ma is megvan.

5. Szinyei József is elég bőven emlékezik meg róla (Magyar írók stb. VII. köt., p. 504., Bpest. 1900) és pedig a Pallas N. Lexikona, XI. 107. és Fábry János közlése után, bár — úgy látszik — korántsem sorolja fel összes műveit. Elég bőven ír róla a „Nógrád vármegye” (monografiája) Bpest. 1911., p. 264. is. Legújabb és teljesebb életrajza pedig a Magyar Botanikai Lapokban (VIII., 1909., p. 364.) jelent meg.

6. „Nógrád-megye felvidéke flórája.” Magyar Növényzeti Lapot (szerk. Kanitz Ágoston.) II. évf. Kolozsvárt, 1878., p. 19-28, 35-44, 51-58.

(Vége.)

HALÓK EBÉDLŐK**ÚRISZOBÁK**

kombinált berendezések

Budapesti Bútorszalonban

k. f. t. Budapest, VIII. Baross-utca 21.

Nagy választék. Kedvező részleltételekre. Képviseletünk rajzainkat meghívásra díjmentesen bemutatja. Szobabútor vásárlása esetén vasúti költséget visszatérítjük.

nagyobb üzlet helyiségből álló lakásokra. Nagyobb lakásoknál az alap lakószobánként 2 KV-al emelkedik.

Ez volna nálunk is a legmegfelelőbb megoldás, amely sem a vállalatot nem terhelne, sem a fogyasztó teherbírását nem venné túlságosan igénybe. Maradhatnak a régi árammérők, csupán a számlázásnál jelentenek egy kis adminisztratív munkátöbbletet.

Ilyképpen mindenkinek, még a kispénzü polgárságnak is módjában lenne a villamosság előnyeit élvezni s így a tisztá villamos háztartási berendezések használata folytán a közegészség javulna, (amellett sok iparos munkát kapna. Kérjük a Hungáriát saját érdekében is, vegye át ezt a már jól bevált módszert, nem kell szerződés, jóváhagyás, csak egy kis világos propaganda, amelyből a fogyasztó láthassa, hogy ő is nyer valamit. H.

Gondolatok a divatról.

Urak, ha mindig szürkeruhában járnak, úgy tűnnek föl előttünk, mint a moccsári rák, amelynek szomorú szürkesége csak akkor válik színessé, ha forróvízes fazékba kerül. Ezeknek az uraknak külső megjelenése is csak akkor lesz színes, mikor a modern nő főzni kezdi őket.

A mindennapi öltözetben benne van a mindennapi gondolat. Azért szükséges hogy minden alkalomnak megfeleljen a maga bizonyos ruhája, mely ha kell, a köznapai érzést ünnepies hangulatra változtatja.

Egy angol orvos azt állítja, hogy a vörös szín izgat, gyorsítja a vérkeringést és fokozza az agy munkaképességét, de túl sok vörös szín nyugtalanító hatású. A kék szín hideget érzékeltető, megnyugtató, de sok emberre néha nyomasztólag hat. Tul sok kék hajlamot kelthet a buskomorságra. A sárga szín felhaborító, élelkedvet gerjesztő, napsugarat érzékeltető és lábbadozókra jótékony hatású. A zöld szín felüdít, reményt ébreszt, felfrissíti a kedélyt és megnyugtatólag hat, kellemetlen gondolatokat ébreszt. A fekete lehangol, szomorít és félelem érzését keltheti. A lila érzéki hatással van, vágyakozásra indít és boldonságra csábíthat. A fehér szín pihentető, tisztaságra ösztönöz és ünnepies hangulatot kelte. A szürke lehiggasztó komolyságra hangoló és előkelőséget kölcsönöz.

A monokli az a bizonyos pont az „i” betűn, amely a legjobb izléssel összeállított öltözet eleganciáját betelíti. Varázsszöveg. Finomult férfiak priviligiuma.

Vizsont majdnem olyan, mint a vakbél, felesleges és zavaró. Viselőjének állandó gondot, hiábavaló fáradságot okoz. Nem is arra való, hogy lássunk rajta, hanem inkább, hogy általa észrevétessük magunkat.

A monokli logikátlan, kényelmetlen, sőt néha szemtelen. A monokli felfogás dolga. Néha egy ideál, néha a fölény néma kifejeződje.

És mégis, nincs fessebb, mint egy jól álló monokli.

A mai férfi künn az élet forgatagában többnyire csak szürke igavonó, de otthon, aranyozott kalitkájában vagy egy fiatal feleség ura, vagy egy gazdag nő rabszolgája. Mindkét esetben szüksége van egyénhagy pompás pyámára.

Hiszek egy Istenben.
Hiszek egy hazában.
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feláldozásában.
Amen.

Kaptuk az alábbi levelet:

Egy pár szó a Hungária Villamossági R. T. iparfejlesztő politikájához.

Évek óta hirdeli a Hungaria, hogy használjunk olcsó háztartási áramot, mert a villamos háztartási berendezések használata így olcsó, takarékos, tiszta és egészséges. Mikor azonban igénybe akartuk venni, hivatkozással egy még jóvá hagyatlan szerződésre, — csupán csak ígéreteket kaptunk. Azóta három év telt el s most a közelmúltban megkötött végre a szerződés: itt az olcsó áram de milyen feltételekkel?

Akinek van saját árammérője az adja oda, a 26 Pengő értékű mérőjét ajándékba a Hungáriának s ezzel szemben „kölcson” kap egy 36 P. értékű háttárfás mérőt havi cca. 1 Pengő használati díj ellenében; ha nincs saját mérője akkor fizessen 15 P-t s akkor ugyancsak cca. havi 1 P. kölcsondíj fejében kap használatra kölcson kétárfás mérőt.

Nézzük meg most közelebbről azt az „olcsó 35 filléres” háztartási áramot. Ez a kétárfás rendszer azt jelenti hogy

a nappal fogyasztott áram 35 fillér az éjjel fogyasztott áram pedig 56 fillér + forg. adó stb.

A mai súlyos gazdasági helyzetben, ha a Hungaria üzemét fejleszteni óhajtja, számolnia kell a fogyasztók teherbírásával, mert ilyen súlyos feltételek mellett nem lehet ipart fejleszteni — ez nem szociális elgondolás, így nem lehet a villamosságot népszerűsíteni.

Egy fiatal, alig 6 éves vállalat a Phoebus Ujpesten minden zökkenő s a fogyasztók megterhelése nélkül szociálisan megoldotta az olcsó háztartási áram használatát. Minden kérés nélkül a fogyasztott áram értékét olyképpen számolázzák, hogy a havonta fogyasztott áram mennyiségéből 2 kilowattot számítanak világítási áramnak KW-onként 60 fillérért s az ezen fölül fogyasztott áramot 20 filléres alapon mint háztartási áramot számlázzák, tekintet nélkül arra, hogy az áramot nappal, vagy éjjel fogyasztották.

A nyári 6 hónapon keresztül 2 KW a világítási áram alap, a tavaszi és őszi 4 hónapban 3 KW, a két téli hónapban 4 KW az alap. Ez vonatkozik az 1—2 szobás v. 1 lakó szoba (mellékhelyiségek nem számítanak) egy 25 m²-nél nem

SPORT

A profiligában

Áll rajthoz holnap Kaposváron a Somogy ellen az SBTC. Új küzdelmekbe kezd új környezetben új ellenfelekkel.

Az új környezet csapatainak erőviszonyait egyelőre nem ismerjük s így vésszes jóslatokba épp úgy alaptalan volna bocsátkoznunk, mint vakmerő reményeket táplálnunk. Az a tény, hogy az SBTC a Nemzeti Ligából esett a gyengébb csoportba, favorittként indítja őt a bajnokságban. Hiszen egy esztendőig volt alkalma a nagyoktól tanulni, rutinra szert tenni, kondíciót javítani. Csak papíron marad azonban favorit az SBTC, ha tekintjük azt a hatalmas érvágást, melyet Zsengeller és Thour távozásra ejtett a csapaton. Két olyan játékoszt veszített velük az SBTC, kiknek hiányát sokáig meg fogja érezni. Futball karrierjük, mely az SBTC-ben vette kezdetét, az Újpestben, illetve a Ferencvárosban máris kibontakozóban van. Két ilyen kivételes futballtehetségre ritkán lehet szert tenni s nem valószínű, hogy hiányukat hamar tudja majd pótolni az SBTC.

BSE—DAC 3:1 (1:1)

Baglyasalja 500 néző. Bíró: Tóth.

Az osztályozó mérkőzések során a HVSE legyőzése után a Diósgyőri AC felett is értékes győzelmet aratott a BSE s ezzel erősen megnövekedett az esélye az I. osztályba való jutásra.

A két csapat így állt fel:

BSE: Para, Orlik, Csikány — Kormos, Andó, Fekete — Edöcs, Márkus, Stabi, Bokor, Horváth.

DAC: Molnár, Szilávik, Mágó — Murányi, Kiss, Schvarcbacher — Drössler, Demök, Kolumbán, Szilvási, Chladni.

A DAC kezd jobban s technikásabb játékkal eleinte fölénybe is kerül. A 16. percben Horváth pompás beadásából gyönyörű fejesgóllal Edöcs a BSE-nek szerzi meg a vezetést. Nagy iramú játék alakul ki ezután, melynek folyamán Stabi és Márkus nagy helyzeteket hagynak ki, a DAC pedig a 40. percben Demök révén kiegyenlít. A nagy iram tart a II. félidőben is, amikor már a BSE is teljesen egyenragu ellenfél és lelkesebb játékkal Stabi és Bokor góljaival megérdemelten nyeri a mérkőzést.

Jó volt: Csikány, Edöcs, Orlik és Andó, illetve Kiss, Kolumbán, és Mágó.

Hol vásárolhatnak

kedvezményesen a

Magyarország előfizetői?

A kliring-akciónkban szereplő cégek névsora:

Autóforgalmazás:

MATEOSZ, Németh Dező, Fő-u. 59. (1 százalék)

Drogéria és Nyájképzésműhely:

Botlós drogéria, Fő-u. 27. (5 százalék)

Építő- és bútorgyártás:

Simon Aladár, Kassai-sor 7. (5 százalék)

Uj. Patay István, Fő-u. 44. (5 százalék)

Építő- és díszműbádogos:

Kovács Nándor, Fő-u. 28. (5 százalék)

Fényképezési műterem:

Kindl Gyula, Fő-u. 45. (10 százalék)

Iparművészeti, szobrászművészeti és kézművesműhely:

Gaál Ferencné, „Magyar Bolt”, Fő-u. 27. (3 sz)

Könyv- és papírkereskedés,

könyvnyomda és könyvkötészet:

Végh Kálmán, „A Munka” Lapvállalat. (5 sz.)

Lakatos, vízvezeték- és központi fűtőszerszámok:

Molnár József János, Karancs-u. 23. (5 százalék)

Szállítás:

MATEOSZ, Németh Dező, Fő-u. 59. (1 százalék)

Szobafestés és mázó:

Zagyvay Béla, Kassai-sor 6. (5 százalék)

Úrl, női és ortopéd cipősz:

Noszál Pál, Salgó-u. 13. (5 százalék)

Úrújszabó:

Hettich Péter, Fő-u. Friedmann-ház. (5 százalék)

Tóth Béla, Széna-tér 2. (5 százalék)

Vaskereskedés:

Kovács Gyula, Fő-u. 47. (3 százalék csak háztartási cikkek után)

Festés és vegytisztítás:

Szilágyi Sándor, Fő-utca (5 százalék)

Fűszerkereskedés:

Nagy István, Karancs-u. 37. (3 százalék)

Fenti cégek a Magyarországi kliringszervezést a feltüntetett százalékos arányban készpénz gyanánt fogadják el.

Rendelje meg a Magyarországot, — a kliring-akciók szelvényrendszerrel ingyen jut a legjobb és legmagyarabb fővárosi napilaphoz, Forduljanak kiadóhivatalunkhoz, Budapest, VI. Aradi-u. 8

Nyomatott: „A MUNKA”-nyomdában, Salgótarján.

Bányamozgók hírel. A baglyasaljai és pálfalvai bányamozgók f. hó 23-án, vasárnap Hans Zerlett „Marianne kisasszony” c. vígjátéka nyomán irt Knock-out kisasszony című, látványos és izgalmas revüvel mutatják be Anny Ondra, Max Schmelling, a világhírű boxbajnok és Hans Richter főszereplésével. Kiegészítésül: Olimpiai híradó, Magyar világhíradó és A világ legszebb városa kulturfilm.

382/1936 vht szám.

Árverési hirdetmény.

Dr. Kovács István ügyvéd által képviselt Herczeg Eszterházy Pál Rákóczi Huszárgyára javára 665 P. 59 L. tőke és több követelés és járulékal erejéig a kapuvári kir. járásbíróaság 1932 évi 1541 sz. végzésével elrendelt kielégítési végrehajtás folytán végrehajtást szenvedőtől 1932 évi július hó 2-án lefoglalt 9500 P. becsértékű ingóságokra a starjáni kir. járásbíróaság 4387/1932 sz. végzésével az árverés elrendeltetve, annak az 1908 évi XLI. tc. 20 §-a alapján az alább megnevezett s a foglalási jegyzőkönyvből ki nem tűnő más foglaltaták javára is az árverés megtartását elrendelem, de csak arra az esetre, ha kielégítési joguk ma is fennáll és ha ellenük halasztó hatályú igénykereset folyamatba nincs, végrehajtást szenved. Lakásán Salgótarjánban, Tatra utca 92 házsz. alatt leendő megátartására határidőül 1936. augusztus hó 24. napjának d. e. 9 órája tűztük ki, amikor a bíróság lefoglalt szönyegnek s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés ellenében, esetleg becsáron alul is — de kiküldési ár kétharmadánál alacsonyabban nem — el fogom adni. Azon ingóságokra, amelyeknek a kiküldési ára egyezer pengőn felül van, az 5610/931. M. E. számú rendelet értelmében csak azok árverezhetnek, akik a kiküldési ár egytizedrészét bánátpénzzel leteszik.

Salgótarján, 1936 évi július hó 19.

Török Gyula

kir. íbsági végrehajtó.

Meghívás

A salgótarjáni „Hangya” Szövetkezet f. évi rendes közgyűlését augusztus hó 23-án (vasárnap) d. e. 11 órakor tartja az „Ipartestület Székházában,” melyre a tagok az alapszabályok 24 § értelmében meghívotnak.

Ha közgyűlés a tagok csekély száma miatt határozatképtelen lenne, úgy a közgyűlés 1936 augusztus hó 30. án d. e. 11 órakor fog megtartatni ugyan azon helyiségben és tekintet nélkül a tagok számára határozatképes lesz.

Napirend: Mult évi üzleteredményről szóló jelentések tárgyalása.

2) Zárszámadások megvizsgálása és felmentvény megadás.

3) Mérleg megállapítása.

4) Eredményről való rendelkezés.

5) Az igazgatóság kiegészítése.

6) Indítványok.

1935. évi december hó 31-én a tagok száma 644 üzletrészeinek száma pedig 7332 volt.

A felügyelő bizottság által megvizsgált évi mérleg az üzlethelyiségeinkben kifüggesztetett és mindenki által megtekinthető.

Salgótarján, 1936. augusztus hó 8.

ELLÁTÁS.

Keresztény szülők, kik leányaikat Pesten óhajtják képeztetni, uricsaládnál othont találnak jutányos áron, állandó német nyelv, külön szoba, fürdőszoba használat. Ugyanott legjobb módszer szerint szakszerű varrás és szabáskiképzés. Kovács Gusztáv főmőrnök özvegye, Budapest, VIII., Üllői-ut 16/b, II. em. 11.

=APOLLÓ MOZGÓ=

SALGÓTARJÁN.

Augusztus 22-én, szombaton este 8 órakor, 23-án vasárnap délután 3, 5, 7 és 9 órakor és 24-én, hétfőn este 8 órakor

H. G. WELLS világhírű regénye filmen.

Mi lesz holnap?

H. G. Wells és Korda Sándor filmje. Kiegészítésül: Magyar híradó.

Augusztus 26-án, szerdán és 27-én, csütörtökön este 8 órakor

DOSZTOJEVSZKI remekműve filmen.

Bűn és bűnhődés

Főszereplő: Harry Baur. Kiegészítésül:

Bram Stoker. Édes kiskutyám. Fox híradó.

Telefon szám: 46. SALGÓ SERLEG CSOPORT Telefon szám: 46

mint ÉLASZ. Mátavidéki III. osztály

HIVATALOS KÖZLÖNYE

Hivatalos helyiség: Salgótarján, Fő-utca 244. szám. — Kélt: TÁBORI GYULA főtitkár.

Intéző és Fegyelmi Bizottság.

Kivonat a Bizottság augusztus hó 18-án tartott ülésének jegyzőkönyvéből.

A Bizottság az 1936—37 évi őszi bajnoki szezon sorsolását, mely eredetileg 18-ra volt hirdetve elhalasztja az ÉLASZ-al kötött megállapodás miatt és azt a közgyűlés napján vagy azt követő kedden ejti meg.

Az ÉLASZ-al kötött megállapodásra és a csapatok átcsoportosítására való tekintettel MRTK-nak a határidőn túl késve beküldött benevezését az elnökség engedélye alapján tudomásul veszi.

Felszólítja az egyesületeket, hogy az elmúlt évi rendszerhez hasonlóan az őszi félre szóló tagdíjat egy összegben fizessék be azzal, hogy ezen befizetett tagdíj aszerint, hogy az illető egyesület mely csoportba fog tartozni, megfelelő módon lesz kezelve, illetve az ÉLASZ-nak járó összeg oda áttulva.

Tomka Gyula elnök h.

Tábori Gyula főtitkár.

Elnökség.

Az elnökség az átlábiakat hozza tudomására az egyesületeknek: Folyó hó 13-án Salgótarjánban a Salgó Serleg Csoport mint ÉLASZ III. osztály elnöksége tárgyalta az ÉLASZ megbízottjával, illetve az ÉLASZ főtitkárával, a Salgó Serleg Csoportnak az ÉLASZ-hoz való bekapcsolódása tárgyában. A tárgyaló felek között a következő megállapodás jött létre. Az egyesületek az MLSZ szabályai értelmében tagsági jogot szereznek az MLSZ-nél, játékosait az MLSZ igazolási rendszere szerint szerepeltetik és a következő díjakat tartoznak fizetni: Benevezési, illetve felvételi díj: 10 P., központi évi tagdíj: 1250 P. Ezen összegek az MLSZ-t illető összegek. Továbbá fizetendő az ÉLASZ-nak havi 250 P. tagdíj, amely egész évre összesen 30 P. MLSZ nyomtatványokért fizetendő, igazolólapon drbja 15 fill. játékos igazolvány díj 140 P. darabonként, 1 drb. meccskönyv 4 P. Tekintettel az indulásnál a tömeges igazolásokra, kivételesen erre az alkalomra az ÉLASZ hozzájárult ahhoz, hogy játékosonként nem 2, mint ahogy azt rendes körülmények között kell, hanem csak egy igazolólapon kitöltése elegendő és egyesületenként 15 játékos tömeges igazolásánál az igazolvány díj kivételesen 30 fillér darabonként.

Azok az egyesületek, amelyek szegény pénzügyi helyzetüknél fogva nem képesek a fenti rendszer szerint szerepelni és játéknívójuk sem üti meg a mérleget, hogy ott szerepelhessenek, ezek ugyanúgy, mint eddig — játékosait a helyi igazolási rendszer szerint szerepeltetik, s játszanak díj, illetve bajnoki mérkőzéseket s a fenti díjakkal szemben csupán havi 1 P. tagdíjat tartoznak fizetni, igazolólapért drb-ként 5 f. játékos igazolványért darabonként 20 f. s meccskönyvért drb-ként 2 P-t.

A csapatok eddigiektől eltérően nem osztály szerint, hanem csoportok szerint nyerne beosztást egymint: A, B és ha a csapatok létszáma ezt szükségessé teszi — esetleg C csoportba.

Az ÉLASZ hozzájárulása folytán ezek a taggyűlések vezetésük az általuk tartott taggyűlésen maguk választ-

ják meg, amit az ÉLASZ-hoz jóváhagyás céljából fel kell terjeszteni. A felebbviteli bizottság tagjait az ÉLASZ nevezi ki.

Az egyesületek által fizetendő tagdíjakból a helyi adminisztráció és a hivatalos közlöny költségeinek fedezésére az ÉLASZ, általa megállapított összeget enged át.

A fenti megállapodás érvényességét a folyó hó 23-án tartandó közgyűlés illetékes kimondani. Az elnökség a fenti megállapodásnak a közgyűlés által való elfogadását javasolja. Nyomatékos hangsúllyal felhívjuk tehát az egyesületeket, hogy a közgyűlésre oly teljhatalmu megbízottat küldjenek, akinek joga van a helyszínen megválasztani, illetve hozzájárulását adni ahhoz, hogy csapata az MLSZ, vagy a helyi igazolási rendszer szerint és azokkal járó díjak fizetése mellett kíván szerepelni. Ez annál inkább is fontos, mert lehetséges, hogy a sorsolást már a közgyűlés napján ejtjük meg ahol nélkülözhetetlenül fontos tudni, hogy mely csapat melyik csoportba tartozik.

Dr. Szikcsák Ferenc elnök.

Tábori Gyula főtitkár.

Meghívó!

A Salgó Serleg Csoport mint ÉLASZ III. Osztály 1936. év augusztus hó 23-án vasárnap délelőtti 10 órakor a Salgó Serleg Csoport hivatalos helyiségében tartja évi rendes tisztújító közgyűlését a következő tárgysorozattal:

- 1) Elnöki megnyitó.
- 2) Jogosult résztvevők igazolása.
- 3) Az elnökség jelentése az elmúlt 1935-36 sportévről.
- 4) Pénztáros, ellenőr és számvizsgálók jelentése és felmentvények feletti határozathozatal.
- 5) Az új sportév költségvetésének megállapítása.
- 6) Az ETK és KAC beadványának tárgyalása. (Mely szerint az SSCs 5 éves évfordulójának alkalmából az SSCs bizottságai által eddig büntetett vagy örökre kitiltott összes játékosok érdekében közkegyelmet illetve amnestiát kérnek.)
- 7) Az új vezetőség megválasztása.
- 8) Rendes tagok indítványa, melyek a közgyűlés előtt legalább 1 nappal írásban nyújtandók be a titkársághoz.

Dr. Szikcsák Ferenc elnök.

Tábori Gyula főtitkár.

Értesítés!

Értesítjük az egyesületeket, hogy közgyűlésünk időpontja, mely az eddigi hirdetések szerint eredetileg augusztus 30-ra volt kitűzve, az ÉLASZ-al kötött megállapodás és a csapatok átcsoportosítása miatt megváltozott és a sorsolás miatt azt előbb, azaz folyó hó 23-án fogjuk megtartani.

Értesítjük továbbá az egyesületeket, hogy a közgyűlésen minden egyesület 1 taggal képviseltetheti magát, akiket elnök, titkár aláírással ellátott megbízólevéllel kell a közgyűlésre küldeni, ahol ezen megbízólevél felmutatása mellett gyakorolhatják tanácskozási és szavazati jogukat. (Megbízólevélben helyettes is megnevezhető.) Tanácskozási és szavazati jogot a tisztikar tagjai saját személyükkel gyakorolják.

Dr. Szikcsák Ferenc elnök.

Tábori Gyula főtitkár.

Kölcsön buzavetőmagot kapnak a jégkárosult kisgazdák.

A földművelésügyi miniszter akciót indított a jégkárosult kisgazdák kölcsönvetőmag kiosztásával való megsegítésére. Az ország 11 vármegyéjében számos kisgazda szenvedett az idén olyan mértékű jégkárt, hogy ennek következtében az őszi vetések céljára szükséges vetőmaggal sem rendelkezik és leromlott anyagi helyzete miatt a vetőmagot saját erejéből beszerezni nem tudja. Ezeknek a súlyosan károsodott kisgazdák a földművelésügyi miniszter őszi buza- és rozsvetőmagot ad kamatmentes kölcsönképpen a vármegyei gazdasági felügyelőségek útján. A kölcsön-vetőmaggal részesülő gazdák a kapott vetőmagért jövő évi termésükből legkésőbb 1937. szeptember elsejéig tartoznak a kapott vetőmag utántermé-

séből származó ugyanolyan mennyiségű búzát és rozst visszaszolgáltatni.

Pályázat külföldi kereskedelemi ösztöndíjra.

A kereskedelem és közlekedésügyi miniszter lehetővé tette a kereskedelmi pályára alkalmasságát mutató tehetséges ifjak külföldön való megfelelő kereskedelmi továbbképzését is. [lat főiskolán: a bécsi, lipcsei, st. galeni, milánói, párisi és a londoni kereskedelmi főiskolákon egy-egy egész iskolai évre szóló, évenként 3.000 pengős állami ösztöndíjas helyet rendszeresített, amelynek betöltésére a hivatalos lap augusztus 9-i számában pályázati hirdetményt bocsát ki. A kellően felszerelt pályázati kérvényeket legkésőbb szeptember hó 15-éig a kereskedelem és közlekedésügyi minisztérium segédhivatalába kell benyújtani.

Nyomdatulajdonos: Végh Kálmán.